

PLIP agencije ponovo naglašavaju kriterije za alternativni smještaj

Kako se implementacija imovinskih zakona ubrzava nakon nedavnih izmjena i dopuna, agencije zadužene za implementaciju imovinskih zakona: OHR, OSCE, UNHCR, CRPC i UNMIBH su uočile preostale nejasnoće u vezi prava korisnika imovine na kojoj je podnesen zahtjev za povrat ili napuštene imovine.

Nakon izdavanja odluke, bilo odluke čiji je rok izvršenja 15 ili 90 dana, i nakon što istekne rok za njeno izvršenje, nosilac odluke gubi pravo da nastavi sa korištenjem predmetne imovinu. U rješenju se može navesti da korisnik ima pravo da traži alternativni smještaj od nadležnih vlasti. Međutim, ovo pravo, iako obavezuje domaće vlasti da odmah preduzmu aktivnosti u osiguravanju takvog smještaja, ne pruža zakonsku osnovu korisniku da nastavi sa korištenjem predmetne imovine.

Pravo na dodjelu alternativnog smještaja u skladu sa imovinskim zakonima imaju samo one kategorije korisnika koje imaju prihod niži od predviđenog iznosa, nemaju sredstva, uključujući dodijeljeno zemljište, i koji su do 28. februara pokazali da su uradili sve što je u njihovoj moći da uđu u posjed svoje predratne imovine. Ovo uključuje i pokušaje da se rekonstruira ta imovina ako nije uslovna za stanovanje. Privremeni korisnici, koji su u bilo kom trenutku odbili neku ponudu za alternativni smještaj, bilo od domaćih vlasti ili od podnosioca zahtjeva, ili bilo koju ponudu za pomoć u rekonstrukciji, nemaju pravo na alternativni smještaj. To pravo nemaju ni osobe čiji su roditelji, djeca, supružnici, ili članovi porodičnog domaćinstva u bilo kom periodu nakon 1991. Godine, ostvarili pravo na povrat predratnog doma ili pravo na stambeni smještaj bilo gdje na području entiteta na kojem su raseljeni ili predratnog grada ili općine stanovanja.

Pravo na alternativni smještaj ne uživaju ni privremeni korisnici koji su bili podstanari prije sukoba.

Privremeni korisnici trebaju osigurati dokaze da u potpunosti ispunjavaju kriterije. Ukoliko ispunjavate ove kriterije prvenstvena je odgovornost stambenih organa ili OMI-ja općine u kojoj trenutno živite da osiguraju alternativni smještaj.

Ako, u skladu sa imovinskim zakonima, nemate pravo na alternativni smještaj još uvijek možete uživati pravo na hitni smještaj ukoliko vi ili članovi vašeg porodičnog domaćinstva nakon 1991. godine nemate mogućnosti za smještaj, nemate dovoljan prihod ili sredstva i ako ste registrirani kao raseljene osobe. Ukoliko možete dokazati da ispunjavate ove kriterije nadležno ministarstvo zaduženo za izbjeglice i raseljene osobe i socijalno ugrožene slučajeve (u Federaciji bi to prvenstveno bila kantonalna ministarstva) mora vam osigurati takav smještaj.

Domaće vlasti koje donose rješenja, potpisuju rješenja o deložaciji i sprovode deložacije izvršavaju svoje obaveze u skladu sa imovinskim zakonima. Na isti način osobe koje koriste stanove ili imovinu koju potražuju druge osobe ili stanove na kojima ne postoji zahtjev za povrat, a koji se trebaju koristiti za alternativni smještaj osoba koje imaju zakonsko pravo na takav smještaj, moraju takođe prihvatiti činjenicu da, u skladu sa zakonom, moraju napustiti tu imovinu.